

Marcelo Câmara: A fi de folos; a lăsa ceva în urmă

Marcelo Câmara a murit la 20 martie 2008, la vârsta de douăzeci și opt de ani, din cauza unei leucemii. A fost un tânăr avocat brazilian care, după moartea sa, a lăsat în urma lui o amintire de sfințenie și bucurie în rândul prietenilor și cunoscuților, fapt care a determinat dieceza de Florianópolis (Brazilia) să înceapă procesul său de canonizare.

18.03.2026

Adesea poate părea că o viață obișnuită are un impact redus asupra celorlalți. Totuși, mărturia lui Marcelo arată tocmai contrariul: că micile decizii zilnice, trăite cu iubire față de Dumnezeu, pot transforma profund viața multor persoane.

Încă din copilărie, Marcelo a trebuit să înfrunte o situație dificilă: despărțirea părinților săi, când avea doar zece ani. Departate de a se închide în sine, și-a asumat responsabilități nepotrivite vârstei sale și a știut să ierte cu o maturitate surprinzătoare. Acea durere timpurie s-a transformat în începutul unui drum interior marcat de generozitate.

O întâlnire care i-a schimbat viața

Fără o formare religioasă solidă — participa la Liturghie doar din când în când —, Marcelo a luat parte la o reculegere a Mișcării Emaus. Acolo a trăit o convertire profundă.

Asemenea lui Sfântul Pavel, a descoperit că Cristos intra pe deplin în viața lui și a decis să-i dea o nouă direcție.

Din acel moment, a început să-i însoțească pe alți tineri în viața lor spirituală. Cu simplitate, le propunea obiective concrete: să trăiască o virtute timp de o lună, să o revizuiască și să reînceapă. Fără o formare teologică formală, înțelegea apostolatul ca pe o responsabilitate personală: „Trebuie să facem ceea ce ne revine”.

Dăruirea sa a fost neobosită.

Îndruma numeroși tineri, a fost

catehet pentru tineri și adulți și s-a remarcat prin fidelitatea față de doctrină și prin iubirea față de învățătură.

Un exemplu care atrage

Marcelo rupea tiparele. Într-o cultură în care, de obicei, cei mai în vârstă sunt luați drept model, el a devenit reper pentru persoane din jurul său, chiar mai în vârstă decât el. Coerența vieții sale, privirea limpede și apropierea față de ceilalți făceau ca cuvântul său să aibă o greutate deosebită.

Cei care l-au cunoscut subliniază capacitatea lui de a asculta și interesul sincer pentru fiecare persoană. Nu era vorba doar de ceea ce spunea, ci de modul în care trăia.

A descoperi sfîntenia în viața obișnuită

Descoperirea Opus Dei a însemnat pentru Marcelo o certitudine: sfîntenia este posibilă în mijlocul lumii, în viața profesională și în circumstanțele obișnuite. A găsit acolo drumul său și l-a parcurs cu convingere, invitându-i și pe alții să facă la fel.

Influența sa a fost decisivă în vocația mai multor persoane. Într-un context în care circulau critici la adresa Opus Dei, mărturia sa simplă și fermă i-a ajutat pe alții să aibă încredere și să facă pași decisivi în viața lor creștină.

Boala: o dăruire deplină

Boala a venit pe neașteptate și rapid. Mai întâi un limfom, apoi un diagnostic de leucemie. În mijlocul

acestei suferințe, Marcelo a arătat o credință neclintită.

Încă de la început și-a exprimat dorința de a trăi boala unit cu Cristos. Cei care îl vizitau plecau mângâiați: el, uitând de sine, se interesa de ceilalți.

Chiar și în spital, a continuat, pe cât posibil, viața sa obișnuită: a pregătit examene dificile, a ținut conferințe despre Euharistie și a continuat să-i însoțească pe alții, în ciuda durerilor intense.

Nu s-a plâns niciodată.

A oferi suferința din iubire

În ultimele zile ale vieții sale, Marcelo a refuzat medicația puternică ce i-ar fi ușurat durerea, nu din obligație morală — deoarece nu exista —, ci ca o ofrandă conștientă și liberă.

A trăit această suferință cu un profund sens răscumpărător: pentru familia sa, pentru prietenii săi, pentru vocații și pentru Biserică.

Viața lui reflectă o convingere profundă: sfințenia nu constă în a face lucruri extraordinare, ci în a trăi lucrurile obișnuite cu o iubire extraordinară.

Pacea care se naște din rugăciune

Una dintre învățăturile sale cele mai clare a fost despre viața interioară: „Nu este posibil să ai o viață coerentă de credință fără o viață de pace interioară. Iar aceasta trece, în mod necesar, prin rugăciune. Pentru că a te ruga înseamnă a vorbi cu Dumnezeu, iar dacă vorbești cu Dumnezeu, El te conduce pe calea păcii”.

Faimă de sfințenie

În ziua înmormântării sale, preotul celebrant a folosit veșminte albe în locul celor mov și le-a cerut participanților să nu se roage pentru el, ci să ceară mijlocirea lui.

Pentru mulți, Marcelo nu a fost doar un prieten sau un model: a fost dovada că sfințenia este posibilă astăzi, în mijlocul lumii, într-o viață aparent obișnuită.

.....

A ne ruta cerând mijlocirea lui Marcelo Câmara.

Site-ul oficial al cauzei.Despre deschiderea procesului de beatificare.

Click aici pentru a trimite relatarea unui har primit.

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
marcelo-camara-a-fi-de-folos-a-lasa-
ceva-in-urma/](https://opusdei.org/ro-ro/article/marcelo-camara-a-fi-de-folos-a-lasa-ceva-in-urma/) (20.03.2026)